చం వుద్ధరింపబడుతూంది ? ప్రపంచానికేమియు పకారము జరుగుతూంది ? అమాయక ప్రజల్ని మోసంచేసి మభ్యపెట్టి తీయని కబుర్లు చెప్పి (క్రియశూన్యం) పత్రికలలో ప్రతిధ్వనింపచేయించు గోడానికి, మెళ్ళల్లో కర్పూరదండలు వేయించు గోడానికీ అంతా డబ్బుకోసమే నంటారా కాదంటారా! పూర్తిగా స్వలాభాపేక్ష. ఎవరి బాగోగులు వారే చూసుకోడం !

ఎంతమందో క్షణభోగానికని ఉన్నదంతా వేశ్యలకర్పించి మాలాగ తయారవడాని కిష్టపడతారు కాని ధర్మమార్గవలం బకులై మాకువ ట్టెడన్నం పెట్టి యింకావృద్ధిలోనికి రావాలన్న కోర్కె ఒక్కరిలో వుందా !

ఎన్నో పాశ్చాత్యానుకరణాలకి డబ్బుతగలేసి దేసక్షేమము, దేశౌన్నత్యము, దేశసౌభాగ్యములతో వారికేమి నిమిత్తము ? ఎన్నో కఠిన సమస్యలు. మధ్యదేశం అట్టుడికి నట్లుడుకుతూంటే ఆఖులాపాలు ఆఖుపీలు … …వహ్వా? ఏమి ఆనందం, ఏమి సౌఖ్యం!

ఆరామభజనలూ యాగాఽం సప్తాహాలు మారణహోమాలుగా మారాలి. వైట్ వే ఓక సీసాలు లాంచు పాములై వంశవంశాన్ని తరతరాలుగా వీషపుకాట్లచేత అంతరింపచెయ్యాలి, ఆవేశ్యఖ ఆస్వాములార్లు సంఘంలో విచ్చలవిడిస్వేచ్ఛా విహారంచేస్తూ, విశ్వరూపాలతో మహామారులలాగ శక్తిరూపం తాల్చి కార్చిచ్చులాగ కాల్చి దహించిపారెయ్యాలి. ముష్టివాళ్లు దయ్యాలై అధర్ములు, దుర్మార్గులు, పతితుల యిండ్లలో ప్రవేశించి వారిరక్తాన్ని తాగి ఎముకలు విరుచుకొనితింటూ ధ్వంసమూ నాశనము చేసి శ్మశానవాటికల్లా మార్చెయ్యాలి. మృత్యుదేవత భీకరనృత్యంచెయ్యాలి. న్యాయానికీధర్మానికి కానిరోజులలో ముష్టివాళ్ళమొర ఆలకింపఁబడని యీదుర్దినాలలో ముష్టిని తృణీకరించి నిరసనభావంతోచూచే ప్రతీవ్యక్తీ, శీఘ్రకాలంలో ముష్టివాళ్ళగా మారిపోయి అష్టకష్టాలూ పడి కృంగి, కృశించి దుర్భర మరణం పాలుగావాలి. దేశంలోని వినోద స్తలా లన్నీ రుద్రభూములవాలి. ఆనాఁడు దేశం సుఖస్తుంది. దేశకల్యాణం కలుగుతుంది. ఒక్కసారిగా పంచభూతాలూ కసితీర్చుగోవాలి యీదయా కరుణా లేని మానవపిశాచాలమీద.

[వర్షం వెలిసింది. చడీ చప్పుడూ లేకుండా లేచి యింటిముఖం పట్టాను. ఆమాటలూ, ఆ ఘోరశాపాలు తలుచుకొంటే కంపమెత్తింది నాహృదయంలో. ఔను! ఆసోదరి, ఆబిచ్చవనిత వాక్యాలలో తప్పేమున్నది ?]

“ ఇది నిజంగా జరిగిన విషయం. కల్పించివ్రాశానని పాఠకులు తమహృదయాలకి సమాధానం చెప్పుగొంటే ప్రయోజనంలేదు. ” మూర్తి.

దాసీదానికి కానులదండ

మాఁబుడి అప్పారావుగారు.

చెల్లమ్మకు సుమారు యిరవై వత్సరాలుంటాయి. ఆమెశరీరం ఏపుగాను చూపరకానందం గొలిపేదాని గానువుంటుంది. మనిషి కాస్త పొడవరి. ముఖం కోలగా, నుదురు విశాలంగావుంటుంది. చామనచాయ. మొత్తానికిచూడ్డానికంత కళ అంత ఆశవెదజిమ్మేవడుచు. మనిషిమాత్రం మెప్పుడుహూపారుగా సరదాగావుంటుంది.

చెల్లమ్మకు తల్లితప్ప యింకెవ్వరూలేరు. మొగుడు చిన్నప్పుడేపోయాడు. వాళ్ళకులంలో మారుమనుమువున్నప్పటికీ ఆమె యేకారణంచేతో మళ్ళీపెళ్లిచేసుకోలేదు. తల్లియేదోకూలిపని చేస్తుంది. చెల్లమ్మ నాయుడుగారింట్లో దాసీదానిగావుంటూంది,

నాయుడుకి సుమారు ఏభై సంవత్సరా లుంటా

యి. అంత వయస్సున్నప్పటికీ అతనికి కామతృష్ణయింకా తీరలేదు. నాయుడు H. P. H. List లో (పెట్టమారిమగడు) వాడె. భార్యఅంటె హడల్. అతను ఆమెచేతి కీలుబొమ్మ. అతనామె అడుగులకు మడుగు లొత్తవలసిందే. నాయుడికి చెల్లమ్మపైనచాల యిదిగావుండేది. కాని ఆమెను ధయిర్యంగా అడగలేడు! నాయుడు చెల్లమ్మతో అవకాశం చిక్కినప్పుడల్లా హాస్యాలాడుతుండేవాడు. ఆమెకు సబ్బుబిళ్ళలు, సెంట్లు తెచ్చి యిస్తూవుండేవాడు. ఆమె కూడా అతనితో హాస్యాలాడేది. ఆమె అతనితో హాస్యాలాడుతుందని మీరు మరోవిధంగా తలచకండి. తుదివరకు గమనించండి. ఆమె అతనితో యెన్ని హాస్యాలాడినా అతన్ని మాత్రం తనశరీరాన్ని తాకనిచ్చేది కాదు.

ఒకరోజున చెల్లమ్మ పెరట్లో బావిదగ్గర అంట్లుతోముతోంది. నాయుడు అచ్చటికి వచ్చాడు. చెల్లమ్మ అతన్ని చూసీచూడనట్టుగా తన పని తాను చేసుకొంటోంది. నాయుడు నెమ్మదిగా "చెల్లమ్మా" అని పిలిచాడు. ఆమెతలయెత్తి నాయుడుని చూసి "ఏమండి!" అంది. "ఏమీలేదుకాని, నువ్వు రాత్రి సరిగా 9 గం॥కు ఇచ్చటకు రాగలవా? అన్నాడు నాయుడు నెమ్మదిగా. "ఎందుకూ?" అంది చెల్లమ్మ. "నీకుఒక వస్తువు ప్రజంటు చెయ్యాలని వుంది. నువ్వు రాత్రికి మనగొడ్లశాలలోనికి వస్తే ఆవస్తువు నీకు బహుమతీచేస్తాను. ఏంవస్తావా?" అన్నాడు నాయుడు, చెల్లమ్మ కొంచెంసేపాలోచించి "సరే" అని తలవూపింది. నాయుడు విజయసూచకమయిన నవ్వు నవ్వుకొంటూ అచ్చట నుండి వెళ్ళిపోయాడు. చెల్లమ్మ వెళ్ళిపోతున్న ఆ నాయుడిని తీక్షణంగా చూచి తల ఊపింది.

రాత్రి 9 గం॥ అవుతుంది. నాయుడు మంచంపైనుండి లేచి టార్చిలైటు పట్టుకొని భార్య యెక్కడ లేస్తుందో అని భయంచేత సవ్వడి కాకుండా తలుపు తెరచుకొని పెరట్లోనున్న గొడ్ల శాలలోనికి వెళ్ళాడు. అప్పటికింకా చెల్లమ్మరాకపోవుటచే ఆశాలలో ఒక మూలకూర్చున్నాడు.

సుమారు తొమ్మిదిన్నర అయ్యింది. పెరటితలుపు తీసుకొని యిరువురు స్త్రీలు ప్రవేశించినారు. అందొక స్త్రీ ముసుగు దాల్చింది. ముసుగు దాల్చిన స్త్రీ నేరుగా గొడ్లశాలలోనికి వెళ్ళిపోయింది. రెండోది అచ్చటే నిలబడింది. నాయుడుశాలలో నుంచుటవలన పెరటిగుమ్మమువద్ద నిలబడిన స్త్రీని చూడలేదు. అతడు శాలలోనికి వచ్చిన స్త్రీనిచూచి "ఏంచెల్లమ్మా! ఇంత ఆలశ్యంగా వచ్చావ్? యిక్కడకూడ ముసుగెందుకు తీసెయ్యి." అంటూ తనచేతిలోని టార్చిలైటు వెలిగించాడు. ఆమె తన ముసుగు తియ్యకుండా అలాగునె నిలబడింది. "యిదిగో చెల్లమ్మా! నీగురించి తెచ్చిన కాసులదండ ఏదీ నా[illegible]......" అంటూ ఆమెను కౌగిలించు[illegible] అత నిచేతిలోని కాసులదండ తీసు[illegible] తొలగించింది. నాయుడు టార్చిలైటు ఆమె ముఖంపై ప్రసరింప జేసాడు. నిర్ఘాంతపోయాడు. "ఏమండీ! యీకాసులదండ ఖరీదు ఎంత? మొన్న నేను శంఖాల తాపళం చేయించమంటే డబ్బు లేదన్నారె! దాసీదానికి కాసులదండ కొనడానికి డబ్బువుందీ?" అంది నాయుడుభార్య. నాయుడుమాటాడకుండా తలవంచుకొన్నాడు. యింతవరకూ పెరటిగుమ్మమువద్ద నిలబడిన చెల్లమ్మ పకపక నవ్వుతూ అచ్చటికి వచ్చింది. నాయుడుచెల్లమ్మవైపు కోపంగా చూస్తూ "ఎంతరంధి జరిపావ్ చెల్లమ్మా!" అంటూ అచ్చట నిలబడకుండా లోనికి వెళ్ళిపోయాడు. నాయుడుభార్య, చెల్లమ్మ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకొంటూ వెళ్ళిపోయారు.

అప్పుడప్పుడు నాయుడుభార్య "దాసీదానికి కాసులదండ" అని అతన్ని వుడికిస్తూ వుంటుంది.

(ఈకథ ఒకవ్యక్తికిగాని ఒక సంఘానికిగాని సంబంధించినదికాదు. కేవలం హాస్యంకొరకు కల్పించబడ్డది. రావు......